

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 212 - Forslag til lov om ændring af skatteforvaltningsloven og forskellige andre love (Ny klagestruktur på skatteområdet og ændringer som følge af idriftsættelsen af Ét Fælles Inddrivelsessystem m.v.)

Hermed sendes kommentaren til henvendelsen fra Danske Told & Skatteforbund (bilag 51).

Holger K. Nielsen

/Per Hvas

Dansk Told og Skatteforbund (herefter benævnt DTS) anfører, at to udtalelser under lovens behandling har virket nedgørende overfor de medarbejdere, der i dag er beskæftiget i de regionale skatte- og vurderingsankenævnsssekretariater.

I forbindelse med den ene af udtalelserne anvendes som argument bl.a., at ca. 78 pct. af vurderingsankenævnens afgørelser bliver ændret ved påklage til Landsskatteretten, hvorimod omgørelsesprocenten er væsentligt mindre i skattesager.

Dette giver DTS anledning til følgende bemærkninger:

Medarbejderne i vurderings- og skatteankenævnsssekretariaterne er veluddannede og erfarne. Langt de fleste medarbejdere har arbejdet med skatte-, afgifts- og vurderingsområdet i mange år, og langt hovedparten af medarbejderne er uddannede skatterevisorer, jurister, cand.merc.aud eller har tilsvarende uddannelser.

Det er i langt de fleste tilfælde i ankenævnsssekretariaterne, at den egentlige klagebehandling bliver foretaget, og det er ofte her, at den første egentlige sagsfremstilling bliver udarbejdet.

At en stor del af ankenævnens afgørelser bliver ændret efter behandling i Landsskatteretten, er der en helt logisk forklaring på, som intet har at gøre med kvaliteten og det arbejde, der udføres i ankenævnene og de tilhørende ankenævnsssekretariater. For det første vedrører langt den største del af de omgjorte sager i Landsskatteretten fradrag i grundværdien for forbedringer. Et stort og kompliceret område, hvor praksis er dannet efterhånden ved afgørelser fra Landsskatteretten og domstolene. Der har således ligget en del sager i Landsskatteretten, som er afgjort i ankenævnene, før denne praksis blev dannet. For det andet har klagerne i næsten alle sager vedrørende fradrag for forbedringer benyttet samme rådgiver både i ankenævnet og i Landsskatteretten. En meget stor del af disse rådgivere har konsekvent nægtet at fremsende alt materiale til brug for sagen til ankenævnene. Først ved behandlingen i Landsskatteretten er der blevet indsendt yderligere materiale til brug for sagens afgørelse. Årsagen til denne fremgangsmåde har været den manglende omkostningsgodtgørelse ved ankenævnene.

Kommentar:

Jeg kan tilslutte mig, at der er veluddannede og erfarne medarbejdere i vurderings- og skatteankenævnens sekretariater, og at man, når man ser på grundene til, at en stor del af – især vurderingsankenævnens – afgørelser omgøres af Landsskatteretten, må inddrage de nævnte forklaringer.

Det er også derfor, jeg mener, at det kan give et kvalitetsløft at slå ankenævnens og Landsskatterettens sekretariater sammen, hvorved der opnås bedre forudsætninger for specialisering og opbygning af faglige miljøer. Dannelsen af et fælles sekretariat vil desuden bedre kunne sikre ensartede afgørelser end den nuværende sekretariatsstruktur.

Desuden vil forslaget om, at alle principielle klagesager skal afgøres af Landsskatteretten kunne værne imod sådanne situationer, som omtales i henvendelsen, hvor ankenævnene skal træffe afgørelser i komplicerede, principielle sager, og hvor mange af afgørelserne risikerer at skulle omgøres, når Landsskatteretten får dannet sin praksis på området.